οὐρανόν. ὡς λέγει καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ἤγουν
τοῦ ἀέρος. καὶ δύναμις εἶναι ἀπὸ τῆς δεξιᾶς τοῦ
οὐρανοῦ. αὐτὸ τοῦτο καὶ ὁ Δαμασκηνὸς Ἰωάννης,
ἐν τῷ ἑκοστῷ αὐτοῦ κεφαλαίῳ γράφει περὶ οὐρανοῦ.
λέγει ὅτι εἶναι τρεῖς οὐρανοί. ἐκεῖνον λέγω τὸν
ἐξουκόντων ὅπου ἐξ ἀρχῆς ἐπαρήγαμεν: εἶναι
ἤγουν ἐκεῖνος ὅπου ἔλαμψεν τὴν σύστασιν ἀπὸ τὰ νερά.
λέγει δὲ οὐρανὸν καὶ αὐτὸν τὸν ἀέρα. καὶ ἀληθῶς
φανερώνει τοῦτο ἡ γραφή, λέγουσα, τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ. πρόσεχε τὸ λοιπόν. διατὶ λέγω περὶ
οὐρανὸν ἅπερ τὸν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς ἡμῶν ἁπλω-
μένον ἀέρα, ὁ ὁποῖος ζωογονᾶ ἡμᾶς. διὰ τὸ
αὐτὸ τὸ στερέωμα. καλεῖτον, ἐκεῖνος ὅπου τοῦ
μὴ ὄντος γείτονος καὶ τῶν ἀρχῶν. εἰς τὸν ὁποῖον
ἔσωσεν ὁ μέγας Παῦλος ὅταν ἡρπάγη ἄνω. ἀλλὰ δὲ
καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει πλατυτέρους οὐρανούς. λέγων, αἰνεῖτε
αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν. μὴ θαυμάζεις. διατὶ εἶναι
Ἑβραϊκὴ γλῶσσα, συνήθειαν ἔχει νὰ λέγῃ τὰ ἑνικὰ